

vi selv kunne være kommet med forslag til folketingsbeslutning noget før. Men der gik altså en passende tid, og det var først, så vidt jeg husker, i februar, at Boligministeriet nedsatte sit udvalg, som åbenbart har handlet meget hurtigt og fremkommet med sine konklusioner i redegørelsen.

Jeg kan ikke forstå hr. Keld Albrechtsens bekymring over, at der kan blive tale om værdistigning, for det kan der jo blive med alle ejendomme, men der kan sandelig også blive tale om værdifald. Og dér må en andelshaver så finde sig i, at han ikke kan få den pris, han har givet for den. Sådan har det været i mange, mange år, og det har ikke været til at sælge andelsboliger, fordi priserne var faldet, fordi ejendomsværdierne var faldet gennem mange år.

Der er også risiko forbundet med at have en andelsbolig, og det synes jeg man skal tage hensyn til, når man vil begynde at inddrage samfundsskabte værdier. Vi kender tonen. Der er altså ikke tale om privilegier for andelshavere, men om en lovbestemt ordning, hvor der er den beskyttelse mod at miste sin bolig.

Man kan derimod selvfølgelig oparbejde en vis såkaldt personalkredit, når man har en vel fungerende bolig, der er noget værd. Den kan være 200.000–300.000 kr. værd. Man kan måske oparbejde en vis kredit, men bliver den gæld for stor, og bliver værdien af en ubehæftet lejlighed også stor samtidig, ja, så kan det til sidst ende med, at kreditorerne siger: Nu kan det være nok, nu må han stoppes! Det ender så med, at man erklærer ham konkurs, og så kan lejligheden inddrages. Det er skam ikke en usandsynlig løsning. Det kan meget vel finde sted, hvis man driver det for vidt. Så derfor er der i § 37 i konkursloven absolut en mulighed, der kan blive benyttet.

Der forestår nu et forberedende lovgivningsarbejde vedrørende andelsboligforeninger, som jeg ikke ønsker rørt særligt ved i princippet. Venstre har altid set med velvilje på andelsbevægelser og også på andelsboligforeningernes bevægelse, og det har som sagt været et chok, at man pludselig kunne stå over for, at det, man regnede for sikkert, nemlig at fogden ikke kunne komme og tage éns lejlighed, pludselig var noget andet.

Der er med disse to forslag lagt op til en hurtig behandling i Boligudvalget, og det glæder vi os til at medvirke til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 270: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regler om fleksjob m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 14/5 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

For nogen tid siden fremlagde regeringen et lille hæfte med titlen »Et arbejdsmarked for alle«. Det er et godt oplæg med mange nye, gode tanker, og et af de emner, der fokuseres på, er netop det, der nu ligger et lovforslag om til første behandling i dag.

Der er i dag ca. 275.000 førtidspensionister, og det er en stigning på 50.000 siden 1984. Og en sådan melding skal få os til at reagere. Derfor hilser vi det fremsatte lovforslag velkommen. Blandt de 275.000 førtidspensionister er der mange personer, som stadig har en del af deres erhvervsevne, og som også gerne vil tilbage til arbejdsmarkedet. Eller sagt på en anden måde: De skulle have været fastholdt på arbejdet i stedet for at få en passiv ydelse, der sætter dem uden for det arbejdsliv, de ellers har været en del af.

I en meget lang periode har vi set en stadig stigende arbejdsløshed, og derfor har det været